

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.540 van 20 november 2003
in de zaak A. 143.751/XII-3977.**

In zake : de NV DOLMEN COMPUTER APPLICATIONS,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. Denys,
kantoor houdende te Brussel,
Grotehertstraat 12

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. Bronders,
kantoor houdende te Oostende,
E. Beernaertstraat 106.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Dolmen Computer Applications op 10 november 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van “het besluit van de Minister van Justitie van ongekende datum waarbij wordt besloten het order slaande op de aankoop de installatie, de configuratie en het onderhoud van een informatica-architectuur ten behoeve van de Rechterlijke Orde in het kader van het Phenix-project, waarvoor een algemene offerteaanvraag werd uitgeschreven onder referentie 1/CIV/PHENIX/2003 niet te gunnen”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 12 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 november 2003, om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaten P. Jongbloet en T. Dewandere, die loco advocaat M. Denys verschijnen voor de verzoekende partij, en van advocaat M. Bruggeman, die loco advocaat B. Bronders verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de verzoekende partij in essentie door de Raad van State wenst te horen vaststellen dat een overeenkomst zou zijn gesloten en het niet aan de Raad van State toekomt uitspraak te doen betreffende het al dan niet tot stand komen van een overeenkomst;

Overwegende dat het enig middel van de verzoekende partij luidt als volgt :

“Enig middel, genomen uit de schending van artikel 117 van het Koninklijk Besluit dd. 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies van openbare werken, en uit de schending van het redelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en uit het gebrek aan rechtens vereiste feitelijke grondslag,

Doordat, eerste onderdeel, het bestreden besluit, waarnaar in de brief van de heer Jean-Pierre Groetaers, waarnemend informaticus-Directeur bij de Federale Overheidsdienst Justitie dd 31 oktober 2003 wordt verwezen, bepaalt dat de algemene opdracht voor de aankoop, de installatie, de configuratie en het onderhoud van een informatica-architectuur ten behoeve van de rechterlijke orde in het kader van het Phenix-project niet zal worden toegewezen,

Terwijl, bij aangetekend schrijven dd. 3 juli 2003 van de Minister van Justitie de uitvoering van de opdracht middels de betekening van een bestelbon aan verzoekster wordt toegewezen,

En terwijl artikel 117 van het Koninklijk Besluit van 8 januari 1996 uitdrukkelijk bepaalt dat de opdracht is gegund wanneer aan de betrokken inschrijver kennis is gegeven van de goedkeuring van zijn offerte,

En terwijl, de aangetekende verzending van een bestelbon voor de uitvoering van de opdracht ontegensprekelijk dient te worden gekwalificeerd als een kennisgeving van de goedkeuring van verzoeksters offerte,

En terwijl het bestreden besluit, door te stellen dat de opdracht niet wordt gegund terwijl verzoekster reeds tevoren, op 4 juli 2003, aangetekend in kennis werd gesteld van de goedkeuring van haar offerte, artikel 117 van het KB van 8 januari 1996 schendt,

En doordat, tweede onderdeel, het bestreden besluit door, in weerwil van de tevoren aan verzoekster betekende goedkeuring van haar offerte waardoor de opdracht werd gegund, plots en zonder gegronde reden terugkomt op een concrete toezegging van de opdracht aan verzoekster middels het aangetekend schrijven dd. 3 juli 2003 van de Minister van Justitie waarbij de litigieuze opdracht aan verzoekster werd gegund

Terwijl, het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur vereisen dat de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (cfr. R.v.St., Eeckhoudt, nr. 32.893, 28 juni 1989, zoals geciteerd in Van Damme, M. 'Goede trouw van burger en bestuur' in R.W., 1989-'90, 1107).

En terwijl, de aangetekende brief vanwege de Minister van Justitie dd. 3 juli 2003 door verzoekster zonder meer kon worden beschouwd als een regelmatige gunning van de opdracht, wat enkel nog werd versterkt door het feit dat de overheid, na gunning van de opdracht, de daden die verzoekster in uitvoering van de hierdoor totstandgekomen overeenkomst (het stellen van de bankwaarborg, de brieven van 31 juli en 4 september 2003 niet protesteerde),

En terwijl, het bestreden besluit aldus zonder meer neerkomt op een schending van het gerechtvaardigde vertrouwen dat verzoekster putte uit de aangetekende brief van 3 juli 2003 en de daaropvolgende houding van de overheid, zodat het bestreden besluit het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur schendt,

En doordat, derde onderdeel, uit het bestreden besluit blijkt dat de auteur ervan uit gaat dat de litigieuze opdracht op heden niet werd gegund,

Terwijl, uit de stukken van het administratief dossier, en meer bepaald uit de aangetekende brief van de Minister van Justitie dd. 3 juli 2003 ontegensprekelijk blijkt dat de litigieuze opdracht werd toegewezen,

Zodat, aldus het bestreden besluit is genomen met miskenning van de rechtens vereiste feitelijke toestand”;

Overwegende dat de verzoekende partij in elk onderdeel van haar enig middel ervan uitgaat dat door de betekening, bij op 3 juli 2003 ter post aangetekende brief, van een bestelbon, ondertekend door de toenmalige Minister van Justitie, met haar reeds een overeenkomst is tot stand gekomen betreffende de in het geding zijnde opdracht, die door de bestreden beslissing van 30 oktober 2003 van de huidige Minister van Justitie niet wordt gegund;

Overwegende dat de verwerende partij daarentegen betoogt dat de “verzoekende partij zich in casu niet kan beroepen op een tot stand gekomen overeenkomst” en “dat nooit een beslissing tot gunning van de opdracht werd genomen”;

Overwegende dat aldus het ontstaan en bestaan van de bedoelde overeenkomst voorwerp is van betwisting tussen de partijen; dat een uitspraak over de ernst van het middel de Raad van State lijkt te verplichten tot een uitspraak over de eventuele schending van rechten die de verzoekende partij uit die overeenkomst zou putten; dat dergelijke betwistingen krachtens de artikelen 144 en 145 van de Grondwet echter tot de bevoegdheid van de gewone rechter lijken te behoren;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat de exceptie betreffende de rechtsmacht van de Raad van State een hoge graad van ernst vertoont, die de Raad van State ertoe brengt reeds in de huidige stand van de procedure zich zonder rechtsmacht te verklaren voor de nietigverklaring op grond van het aangebrachte middel en bijgevolg eveneens voor de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing;

Overwegende dat, gelet op de omstandigheden van de zaak, het gepast voorkomt de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twintig november 2003, door :

de H.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.